

Návrat až do 13. století

SKANZEN A MUZEUM ŘEMESEL V NORSKÉM LILLEHAMMERU

Mladý norský zubař Anders Sandvig si roku 1885 myslel, že mu zbývá jen několik měsíců života. Trpěl totiž vážnou plicní chorobou. Žil však v městečku Lillehammer, které jeho dýchacímu ústrojí nebývale prospívalo. Sandvig se uzdravil a založil tu ojedinělý skanzen původní norské architektury.

Informace

Jak se tam dostat

Do norské metropole Osla se dopravíte letecky z Prahy (ČSA, Lufthansa, KLM aj.). Odtud do Lillehammeru míří řada přímých autobusových spojů.

Od 4. ledna 2008 nabízí zájezdy do čtyř norských lyžařských rezortů česká cestovní kancelář Alexandria.

Kde se ubytovat

Nejoblíbenější variantou pobytu v této oblasti jsou apartmány a chaty v Hafjellu, nacházející se do 400 metrů od lyžařského areálu. Ceny za ubytování ve čtyř-, osmi- a desetilůžkových bytech začínají od 12 650 Kč na osobu za týden.

Pohled na skanzen z vnitřku dobového stavení

Skanzen Maihaugen konkrutí od roku 1994 sportoviště, která v Lillehammeru zůstala po zimních olympijských hrách, přesto ho mine málokterý turista. Nikde jinde v Norsku totiž není další možnost vidět takto ucelenou sbírku staveb, jejichž historie sahá až do 13. století.

Tak starý je dřevěný stěžňový kostel původně stojící na statku zvaném Garmo. V létě v něm lze stále narazit na nefalšovanou bohoslužbu nebo svatbu. To pak bývá spolu s návštěvou nedalekého olympijského areálu s bobovou dráhou nebo můstků pro lety na lyžích silný zážitek. V zimě si do skanzenu můžete odskočit, když zavítáte do pů-

vabného a jezery obklopeného lyžařského areálu Hafjell, který od Lillehammeru leží jen patnáct kilometrů. Mimochodem, Lillehammer je jediné město na světě, které se může pochlubit lyžařem ve svém znaku. Bez nadsázky se o něm dá tvrdit, že je nejstarším lyžařským městem světa.

To si nefotíte

Průvodkyní po skanzenu, který se nachází severovýchodně od centra bývalého olympijského města, nám je ochotná paní Ingrid – jak jinak, když jsme v Norsku – sportovní typ. Norové mají sympatický zvyk s každým se osobně přivítat, podat si ruku a začít mu tykat. Říká se, že vy-

kají pouze králi Haraldovi. Ingrid nám všechno ochotně ukazuje, jen u rybníka, v němž právě řadí bagr, nás prosí, abychom nefotili. „Zrovna ho čistíme, děláme to každých deset let. Nevypadalo by to na vašich fotkách dobře, nezlobte se,“ říká sice s úsměvem, ale všichni její přání respektujeme, protože vypadá velmi nesmlouvavě. Tento severský národ obecně nerad moc diskutuje.

Přestěhovaný kostel

Největší část expozice připadá na první dva tematické okruhy: venkov a město. Zatímco první nabízí návštěvníkům skanzenu pohled na typickou norskou osadu na přelomu 17. a 18. století,

druhý umožňuje nahlížet na Lillehammer na počátku 19. století.

Už zmiňovaný starobylý kostel se stal prvním objektem, který Anders Sandvig zachránil před zkázou. Když tento mladý zubař viděl, že je vzácný náboženský stánek ve stadiu rozpadu, koupil ho, nechal rozebrat a znovu postavit u sebe na zahradě v centru města. Postupem času se jeho sbírka rozrostla o školu z roku 1860, velkostatek Bjornstad z konce 17. století nebo pranýř, který se mimo jiné používal k trestání mládeže, jež narušovala bohoslužbu.

Ani Sandvigovi následovníci nezahálí. V Maihaugenu zatím nashromáždili úctyhodné dvě stov-